

کاربرد مواد آلی و استفاده از مالج کلشی بمنظور حفظ و ذخیره رطوبت

جابر اجود

آب یکی از عوامل حیاتی بوده و عامل تعیین کننده‌ای از نقطه نظر کشاورزی به شمار می‌رود لیکن کشور ما بدليل واقع شدن در یک منطقه خشک و نیمه خشک اغلب نقاط با کمودهای جدی از این نعمت گرانبهای خداوندی روبروست بنابراین بایستی از تلفات آن در اثر عوامل طبیعی خواه توسط تبخیر و یا تلفات در اثر روانابها و سیلانهای وغیره جلوگیری نمود و از هر قطه آن حداقل استفاده را بعمل آورد. روشی که امروزه پژوهشگران بمنظور افزایش عملکرد ارائه میدهند عمدتاً عبارت از ذخیره هر چه بیشتر نزولات جوی در فصل مرطوب و حفاظت و جلوگیری از تلفات آن در فصل آیش می‌باشد بطوریکه اگر با رطوبت موجود در خاک بذور کاشته قبیل از خواب زمستانه بتواند جوانه زده و یا حتی به پنجه برود تأثیر قابل ملاحظه‌ای در افزایش عملکرد خواهد داشت امروز این عمل با اجرای روش‌های مختلف به زراعی مانند و اجرای شخمهای سطحی با گاوآهن هایی مانند پنجه غازی گاو آهن قلمی وغیره (حدائق عملیات زمین) تا کنون کم و بیش ثابت و امیدوار کننده بوده است.

لیکن متناسبانه در زمینه جذب و رطوبت به نقش مواد آلی یا هوموس خاک همواره بهای کمتری داده شده است مواد آلی خاک که منشاء آن از تخریب بقایای گیاهی و یا لاشه‌های جانوری در خاک می‌باشد منشاء کلیه خواص مختلفه فیزیکی خاک (تشکیل و احیاء ساختمان خاک) جذب بیشتر آب، خواص شیمیایی و بیولوژیکی وغیره بوده و در نتیجه سر منشاء حاصلخیز خاک می‌باشد.

متناسبانه کشاورزان و حتی متخصصین ما بمنظور حاصلخیز نمودن خاک کمتر به نقش این ماده حیاتی می‌اندیشنند. عمدتاً برای این منظور چشم به کودهای شیمیایی دوخته‌اند در صورتیکه مصرف کود شیمیائی بدون مصرف کود آلی نتایج زیانباری را ممکن است بدنبال داشته باشد مقدار مواد آلی در خاکهای زراعی کشور ما بدليل اقلیم جاک مخصوصاً در مناطق کویری بمراتب از حدائق آن که بایستی ۲-۵ درصد باشد کمتر بوده و این موضوع خود باعث تخریب خواص فیزیکی خاک و متعاقباً باعث عدم جذب رطوبت گردیده و مستعد فرسایش و بالاخره کاهش فعالیت بیولوژیکی و در نهایت کاهش شدید حاصلخیزی خاک را به دنبال خواهد داشت و در مناطق کویری باعث گسترش کویر می‌گردد.

طرح اینجانب بر مبنای مطالعه تأثیر مواد آلی در جذب هر چه بیشتر رطوبت در فصل مرطوب (گو اینکه خاصیت حاصلخیز کنندگی مواد آلی نیز در نظر گرفته شده است) و متعاقب آن استفاده از روشی که بتواند جلوی تابش مستقیم آفتاب را بگیرد و از تبخیر بیشتر آب و تجزیه مواد آلی در خاک جلوگیری نماید تا با رطوبت موجود در خاک بتوان اقدام به رویاندن و یا حتی پنجه زنی بذور نمود.

این طرح در ۴ تیمار و ۵ تکرار در محل دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی باختران به شرح ذیل پیاده گردیده است.

۱- استفاده از کود دامی بمقدار حدود ۲۰ تن در هکتار.

۲- استفاده از کود دامی بمقدار حدود ۲۰ تن در هکتار + مالج کلشی به ضخامت ۵ تا ۱۰ سانتیمتر

۳- استفاده از مالج کلشی تنها به ضخامت ۵ تا ۱۰ سانتیمتر.

۴- شاهد.

نتایج بدست آمده از طرح مذکور نشان می‌دهد:

۱- میزان عملکرد در ارتباط کامل با میزان ذخیره رطوبت بصورت آیش تابستانی در خاک بوده است.

۲- بیشترین عملکرد از تیمار کود آبی + مالج بدست آمده.

۳- تیمار کود آبی و تیمار مالج کلشی از نظر عملکرد تفاوت معنی‌داری نسبت به یکدیگر نداشته‌اند.